

Nhà ng câu chuy n Di T n c a nhà văn Ti u T

Tác Giả: T ng An, thông tín viên RFA
Thứ Hai, 02 Tháng 5 Năm 2011 14:07

Trong tâm t ng i Vi t h i ngo i, cu c v t biên đánh đ u m t đ o n đ i không th quên

Hành trình v t biên đ c nói nhi u, vi t nhi u b i nh ng ngòi bút h i ngo i, nh ng bên c nh cu c v t biên vĩ đ i đó, nh ng hình nh c a cu c di t n cũng không kém ph n đầu th ng c a ng i dân Vi t Nam h u nh b b quên.

Nhà văn Ti u T / Photo by T ng An/RFA

Nhà văn Ti u T - hi n đang đ nh c t i Pháp - là m t trong s r t ít nh ng nhà văn đã ghi i nh ng hình nh này đ nh i m t giai đ o n bi th m trong hành trình tìm t do.

Thông tín viên T ng An trò chuy n v i nhà văn Ti u T và gi i thi u m t vài đ o n văn c a ông v cu c di t n tr c ngày 30 tháng 4 năm 1975. M i quý v cùng nghe:

Với lối hành văn mượt mà của nhà văn Nguyễn Nam Bình, nhà văn truy cập của nhà văn Tiểu Trâm luôn gây xúc động cho người đọc bằng những hình ảnh sinh động trong cuộc sống hàng ngày: một chiếc nón lá, một tô cháo huyết, một cái quần rách, một bàn tay vụng về.

Những hình ảnh sinh động đó, qua giọng văn của ông đã biến thành những âm điệu quê hương khi đi vào lòng người đọc.

Cuộc di tản kinh hoàng

Đàn chúng quá sợ hãi qua sông kinh Tế t M u Thân đã bị cháy khi thấy các đơn vị quân đội rút khỏi Huế. Photo by Trần Khiêm.

Trong tâm trí người Việt Nam, cuộc vượt biên đánh dấu một thời kỳ không thể quên, tuy nhiên nhà văn Tiểu Trâm muốn nhắc nhở người đọc rằng lối viết của cuộc hành trình khác không kém phần bi thảm đã xảy ra trên chính quê hương của mình trước ngày 30 tháng 4 năm 75.

Những câu chuyện Di Tàn của nhà văn Tiú Tí

Tác Giả: Tíng An, thông tin viên RFA
Thứ Hai, 02 Tháng 5 Năm 2011 14:07

Đó là cuộc di tản từ miền Trung vào miền Nam, từ làng này sang làng khác của người dân đã trốn chiến tranh. Ông cho biết lý do ông chọn đi tài này:

"Mọi mặt hình ảnh có một cái đau thối riêng của nó. Hình ảnh di tản là cái đau tiên hốt mà mình thấy, thành ra nó gây xúc động mạnh hơn cái hình ảnh của cuộc hành trình tị nạn."

Mặc dù rằng hành trình tị nạn có nhiều cái ví dụ như chết đói ở biển, bỏ Thái lan nó hăm hiếp rồi nó chết đói...này kia...Cái đó là cái mình thấy sau này. Tức là không phải cũng một lúc mà mình có những đau hành trình tị nạn, nghĩa là, nó rời rạc.

Trong lúc đó, thì cuộc di tản nó ồ ồ, nó nhều, nó đông và cùng một lúc. Thành ra những cái đau thối riêng của cuộc di tản bằng cái ồ ồ đó che lấp đi mình không thấy. Nhưng mà mình thấy được, vì tất cả đều có một cái đau thối riêng khác nhau trong lúc di tản. Mình sẽ thấy có nhiều hơn nhiều lắm. Bởi vì, nó đông, cái số người đi di tản cũng một lúc, đông lắm."

Xin mời quý thính giả cùng nghe 1 đoạn từ lời kể hình ảnh trong cuộc di tản:

Giữa cầu thang, một bà già, bà mặc quần đen áo túi trắng đeo khăn rằn, bà đang bò lên nhấc lên từng bậc thang. Bà không dáo dác nhìn trộm cò súng sau hay có cách tìm kiếm ai, có nghĩa là bà già đó đi một mình. Phía sau bà thiên hướng lên, bà cõn trên nên la ó! Thấy vậy, một thanh niên đã xông lên ngăn đỡ bà già cõng bà lên, xóc vài cái cho thẳng lưng rồi trèo tiếp.

Chuyện chỉ có vậy, những hình ảnh đó đã đeo theo nhà văn Tiú Tí từ bao nhiêu năm, ông thấy cảm:

"Bà già đó sẽ gì mà phải đi di tản? Con cháu bà đâu mà để bà đi một mình? Rồi cuộc đời của bà trong chuỗi ngày còn lại trên xe đạp như thế nào?"

Còn cầu thanh niên đã làm một cách đẹp – quá đẹp – bây giờ ở đâu?... Tôi muốn hỏi đi

Những câu chuyện Di Tàn của nhà văn Tiú Tí

Tác Giả: Tíúng An, thông tin viên RFA
Thứ Hai, 02 Tháng 5 Năm 2011 14:07

ngồi đó tôi cảm nhận chân thành của tôi, anh ta đã cho tôi thấy cái tình người trên quê hương tôi nó vẫn là như vậy đó, cho dù ở trong môi trường hoàn toàn như xã hội này thì người người ngày cuối cùng của tháng 11 1975..."

Những bàn tay nhân ái

Quá số của nạn nhân sát của chúng tôi trong trại Tội Mụ Thân, người dân bị nhà của, ruộng đất gặt hái theo đoàn quân di tản. Photo by Trần Khiêm.

Đàn bà, trẻ con luôn luôn là những mảnh đời đau khổ, yếu đuối trong cơn lốc của chiến tranh, truy cập của Tiú Tí họ như luôn có những bàn tay nhân ái đưa ra gánh vác những mảnh đời đau khổ này:

Trong những người đi như chúng tôi, một người đàn bà còn trẻ mang hai cái xác trên vai, tay bế một đứa trẻ. Chúng tôi sợ nên cô ta quỳ xuống. Đứa trẻ trong tay cô ta nằm nhom, đang khóc và một bên, tay chân xẹp lìa.

Người mẹ - chắc là người mẹ, bởi vì chỉ có người mẹ mới ôm đứa con quật quào xấu xí như vậy để cùng đi di tản, và chỉ có người mẹ mới biết chấp cái nhìn bàng quan của thiên hạ mà khóc than những thất bại và - người mẹ tiếp tục van lạy cầu khấn.

Nhà ng câu chuy n Di T n c a nhà văn Ti u T

Tác Giả: T ng An, thông tín viên RFA
Thứ Hai, 02 Tháng 5 Năm 2011 14:07

B ng, có hai thanh niên mang ba lô đi t i, m t anh r đ u r tay v ch m t đ a nh . Anh n y b ng đ a nh úp vào ng c mình r i vén áo đ a l ng đ a nh cho anh kia xem. Th ng nh m đ n n i cái x ng s ng l i lên m t đ ng dài...

Anh th hai đã l y trong túi ra chai đ u, r i c o gió b ng mi ng th bài c a quân đ i. H b ng đ a nh, v a ch y v phía c u thang v a c o gió!

Ng i m c s c đ ng lên, xiêu xiêu mu n qu xu ng, v a khóc v a đ a tay v y v h ng đ a con. M t anh lính M ch t đi qua, v i v a ch y l i đ ng i m , b ng x c lên đi nhanh nhanh theo hai chàng thanh niên, cây súng anh mang chéo trên l ng l c la l c l theo t ng nh p b c....

Hình nh ng i M lúp xúp ch y theo đ a con s p ch t c a mình trong tay m t ng i xa l , Hình nh y, m c dù đã h n ba m i năm, nh ng khi vi t l i câu chuy n này, nhà văn Ti u T v n:

"C u nguy n cho m con th ng nh đ c tai qua n n kh i, c u nguy n cho hai anh thanh niên có m t cu c s ng an vui t ng x ng v i nghĩa c cao đ p mà hai anh đã làm. Bây gi , tôi nhìn m y anh lính M v i cái nhìn có thi n c m!"

Quê h ng xa r i

Những câu chuyện Di Tàn của nhà văn Tiểu Tư

Tên: Giọng An, thông tin viên RFA
Thời gian: Hai, 02 Tháng 5 Năm 2011 14:07

